

Orbán országa vár benneteket

2023 augusztus 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Aligha lehetnek kétségeink, hogy Szent II. János Pál pápa ma is a békét hirdetné

– Tényleg elmész Orbán országába?...

Kollégái, ismerősei fedd?leg így vonták kérd?re magyar felmen?kkel is bíró lengyel barátomat, amikor megemlítette nekik, hogy családotul Magyarországra készül nyaralni.

Orbán országa. Nyugat, mondjuk Németország fel?l ez már-már ösztönös klisé, de lám, már a lengyelek is így gondolnak ránk. Nem igényel magyarázatot, hogy miért. Aki állítólag Putyin barátja, aki szerintük Oroszország szövetségese a háborúban, annak csak a pejoratív stigma dukál. Maga a barátom is gyanakvással méregeti a magyar viselkedést a háborús id?kben, levélben többször is kifejezte nemtetszését, ugyan miért fogjuk mi az oroszok pártját. Hiába feleltem többször, még egy rozsdás szablyát sem küldtünk az oroszoknak, nemhogy páncélosokat, rakétarendszereket, viszont ukrán menekültek százazreit fogadjuk be, mi tényleg a béke pártján állunk. Az érvek kevésbé hatnak, érzelmi alapon ítélik a népek.

S hát jól tudjuk, a tömegek manipulálását tökélyre fejlesztette a nyugati média, a háborús tudósításokban csak az örökösen, s?t kényszeresen terepszín? rugdalózóban mutatkozó ukrán vezért láttatják rendíthetetlen óriásként, a halottak tízezreit, a jajveszékel? asszonyokat soha nem tárják elénk.

Orbán országa. Már a lengyelek is így gondolnak ránk. Nincs két éve annak, amikor legutóbb, a Lengyelország–Magyarország labdarúgó-világbajnoki selejtező apropóján Lengyelországban, közelebbre?l Varsóban jártam, és tényleg lépten-nyomon megtapasztaltam, hogy a magyar–lengyel barátság nemcsak pohárköszönt?höz rendelt áldomás, hanem hétköznapi valóság. Csupán egyetlen kiragadott, de népszerű példával élve: a lengyel drukkerok ma már nem tartanak közös demonstrációkat magyar társaikkal, s talán a himnuszunkat sem tapsolnák meg, s?t jó eséllyel másként illelnék, ha ismét összetalálkoznánk.

Egyedül vagyunk. Magunkra hagyatottan, magányosabban, mint ahogy az Széchenyi Istvánt a legsötétebb vízióiban gyötörte. Azzal már megtanultunk együtt élni, hogy a szomszédban nincsenek szövetségeseink, de már távolabb sincsenek. Hivatalosan persze, mert külföldön járva azért azt is érezhetjük, hogy a jóézés? emberek úgy általában messze nem olyan ellenségesek Orbán Viktor politikájával, mint a hivatalosságok.

Egyedül vagyunk. És mégsem. Nekünk vannak a leger?sebb szövetségeseink. Az erkölcs és a hit. Ami még háborús id?kben is nagyobb er?, mint a gonoszság. Tudom, ez kissé patetikus hangzik, de van ennek gyakorlati megnyilvánulása is.

Ferenc pápa második magyarországi látogatását nehéz másként értelmezni, mint egyfajta diplomáciai meger?sítését annak, hogy Magyarország valóban a béke pártján áll. Az a Ferenc pápa, akinek a ténykedését – ne tagadjuk – kezdetben gyanakvással méricskeltük.

Mert romániai látogatása során csak a romániai – erdélyi – katolicizmus kegyhelyére, Csíksomlyóra nem vezérelte az útja, s mert migrációról megfogalmazott intelmeit nem a humánus, hanem a gyakorlati politika sánca mögül vizslattuk gyanakvóan. Ferenc pápa nagyságát éppen az mutatja meg, hogy mindezekre nem óhajtott emlékezni, amikor ennél nagyobb súlyú kérdésben, a krisztusi parancsot legmélyebben sért? háborús öldöklés ügyében kellett állást foglalnia. Az ? látogatása mindennél hívebben legitimálja a háború berekesztését célzó magyar törekvést.

Ferenc pápa a sorban XVI. Benedeket követi, de sokkal inkább Szent II. János Pál szellemi örökösének tekinthet?, hiszen amíg Szent Ágoston nyomában járva XVI. Benedek teológusként, az egyház dogmatikai vezet?jeként igyekezett az üdvözülés irányába terelni a lelkeket, Ferenc Szent II. János Pálhoz hasonlóan nem kerüli meg a politikai jelleg? véleménynyilvánítást sem.

„Karol Wojtyła jobb számunkra Rómában, mint Lengyelország jövőbeli primásaként itt” – Józef Czyrek kés?bbi lengyel külügyminiszter így indokolta, hogy Lengyelország, a Lengyel Egyesült Munkáspárt (LEMP) miért is támogatta teljes mellszélességgel Karol Wojtyła pápává választását. A lengyel kommunisták ugyanis úgy gondolkodtak, Stefan Wyszyński bíborossal volt éppen elég bajuk, nem kell még egy karizmatikus vezet? a lengyel egyház élére. Könnyebben boldogulnak végre a lengyel parasztság t?rhetetlen szabadságának felszámolásával, a katolikus egyház befolyásának visszaszorításával, ha Karol Wojtyła az erejét a világ valamennyi katolikus hívére forgácsolja szét. A lengyel kommunisták önteltségükben egyenesen a lengyel szocializmus sikereként igyekeztek feltüntetni Karol Wojtyła trónusra emelését. Ennek jeleként a lengyel állam a legmagasabb szinten képviselte magát 1978. október 22-én, a beiktatási szertartáson, Edward Gierek, a LEMP f?titkára mellett Piotr Jaroszewicz

miniszterelnök és Henryk Jablonski, az Államtanács elnöke is ellátogatott Vatikánba. Mi több, hogy az új pápa kedvében járjanak, jóváhagyták, hogy két nappal később az új választottját, Franciszek Macharskit iktassák be krakkói érsekként.

A lengyel elvtársak hatalmas öngólt rúgtak. Szent II. János Pál diplomáciai úton az értésükre juttatta, hogy minél hamarabb Lengyelországba kíván látogatni. A lengyel vezetők próbálták elérni, hogy erre majd csak 1982-ben kerüljön sor, de Szent II. János Pál ragaszkodott ahhoz, hogy rögtön a következő évben felkeresi a hazáját, s amikor a szovjetek kérdésre vonták őket, nem mondhattak mást, mint hogy szentsége voltaképpen lengyel állampolgár, ekképpen nem tagadhatják meg a hazautazását. Arra próbálták rávenni, hogy maga halassa el a látogatást betegsége hivatkozva – mindhiába.

Az alkudozás semmilyen téren nem járt sikerrel, szentsége nem formális, diplomáciai látogatásra utazott haza 1979 júniusában, hanem zarándoklatra. Kilenc napot töltött a szülőhazájában, felkereste az ország több pontját, ellátogatott többek között Czestochowába is, a Fekete Madonna kegyhelyén félmillió hívőt elít celebrált szentmisét.

A hatalom azon kérésének sem tett eleget maradéktalanul, hogy varsói beszédében ítélje el a II. világháború kezdetét jelentő német megszállást, inkább a varsói felkelés leverését, helyesebben a cinikus szovjet tétlenséget helyezte mondandója középpontjába.

„Krisztust nem lehet kikapcsolni az ember történetéből a föld egyetlen helyén sem. És nem lehet megérteni Krisztus nélkül Lengyelország történetét sem” – fogalmazta meg küldetése lényegét. A folytatás jól ismert, egy év múlva zászlót bontott a Szolidaritás.

Ferenc pápa Szent II. János Pál szellemi örökösének tekinthető, írtam az imént. Mi sem természetesebb, hogy beiktatását követően Ferenc pápa viszonylag hamar, már 2016-ban elzarándokolt a Jasna Góra-i kolostorhoz, a Fekete Madonnához. Amióta azonban kirobbant az orosz–ukrán háború, hiába invitálta Andrzej Duda államfő, nem járt Lengyelországban. Magyarországra viszont rövid időn belül másodszor is ellátogatott, mi sem természetesebb, hogy a baloldali lengyel média rosszállását kiváltva.

Vajon hogyan cselekedne a jelen történelmi viszonyok között Szent II. János Pál, úgy is, mint a lengyel történelem egyik legnagyobb alakja? Egy szentet illetlenség lerántatni a politikai csatározás mocsarába, de

aligha lehetnek kétségeink afelől, hogy Szent II. János Pál is a békét hirdetné, s nem támogatná az Ukrajnába áramló lengyel hadi szállítások mindennapos gyakorlatát és semmiképpen sem ítélné el hazánkat csak azért, mert fegyvernyugvást szorgalmaz.

Világos a küldetésünk. A békeség, a hit és az erkölcs nem bocsátható áruba a politikai piacon. A háborúnak még feleltelen sajtóbeszámoló szintjén sem lehetünk „szurkolói”.

Amúgy lengyel barátomnak is helyén a szíve. Nem csupán népes családjával érkezett hozzánk, két kinti barátját is ugyanerre vette rá. Kedves lengyel barátaink! Jöjjetek csak Magyarországra, szívesen látunk benneteket.

Novák Miklós - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
